

OPONENTURA BAKALÁŘSKÉHO PROJEKTU LENKY WATERSOVÉ - MIXED – USE DEVELOPMENT NA KNÍŽECÍ

Lenka Watersová řeší prostor současné tržnice a polikliniky Na Knížecí. Navrhuje monumentální, sebevědomý, polyfunkční dům, který doplňuje v plné výši narušený smíchovský blok. Tím, že odstraňuje polikliniku a absorbuje ji do svého domu, zbavuje se do určité míry problémů s návaznostmi a interakcí staré-nové. Nechává zmizet určitou poetičnost vrstvení města ve své nečisté, pro Smíchov typické formě. Vytváří si tedy ideální podmínky, čímž si však nakonec úkol nezjednodušuje, jelikož to vyžaduje bravurní práci s hmotou domu. Artikuluje svůj dům, který na mě svou symetrií a tektonikou budí dojem slavnostního, „soreláckého“ paláce a já přemýšlím proč. Hledám vlny, myslím na dekorace, řečníky na balkónu. Zde, v kontextu místa a urbanismu, který si vybrala? Moc tomu nerozumím.

Píše o novém „Smíchovském náměstí“, které se v budoucnu plánuje po dostavění Smíchov City. O nové budově radnice, případně jiné veřejné instituce, o které lze předpokládat, že bude dalším důležitým těžištěm budoucího Smíchova a která by hlavně měla být naproti tomuto domu přes ulici. Možná, že je to pro ni tak „automatická situace“, že ji zapoměla zachytit. Kontext, o kterém se píše, chybí na všech plánech i perspektivách. Je to škoda, protože není možno přecíst, jak by vypadal dům v budoucí situaci. Možná by tomu bylo lépe rozumět, možná by vznikly rozpaky, hádám. Mohu díky tomu, jen polemizovat, zda by jižní fasádě nakonec neprospělo doplnění „zubů“ do plnější hmoty, čímž by se výraz domu dostal do civilnější podoby, jakožto součástí součásti běžného bloku. Postrádám náročný pohled od Ženských domovů a pohled z ulice Stroupežnického, alespoň ve hmotovém ověřovacím zobrazení. Byl fyzický model nebo nebyl? Potřeboval bych tu situaci vidět v souvislostech.

Lenka zmiňuje, že je pro ni na bydlení ve městě důležitá pohoda, neformálnost, vlastní zahrada. O domě píše primárně jako o vnitrobloku a fotka dvora-zahrady je hlavním „Obrazem domu“. Je to tedy důležité. Slepá ulička se vstupem do kavárny a hasičským přístupem na pozemek, působí na obrázku (hlavně) i v situaci sice dopravně logicky, ale pro mě rozpačitě. O jaký prostor jde, čurací roh? Zadní vjezd do nemocnice? Očekával bych díky tvrzení v úvodu práce, větší propojenost domu/bytu se zahradou. Jak na fyzické úrovni - nejkratší cesta z bytu na zahradu nebo zahrada v dalších úrovních. Na terase, na střeše, balkóny, lodžie? Tak i na optické, pocitové.

Návrh je koncepčně rozdělen v půdorysném tvaru „L“ do dvou domů tváříících se z nadhledu samostatně. Toto rozhodnutí vnímám ve výsledku jako málo artikulované. Očekával bych buďto srostlici, nebo větší oddělenost architektur domů, která by při takovém zásahu byla, možná, horší variantou.

Míchání provozu privátního a veřejného, které bylo ve studii nejasné, v projektu Lenka vyčistila, zjednodušila prostor schodišťové haly a výtahu. Dispozice jsou přehledné, kanceláře i byty dobře řešené. Vadu na kráse vnímám oddělení výtahu a schodů u kancelářské části. Lodžie v bytech by mohly být větší-obytnější. Jižní fasáda by si zasloužila funkční stínění.

Statická část doznala změn, se kterými se musela autorka v rámci konstrukčního projektu popasovat a zvládla to. Profesní části jsou velmi dobře zpracované. Tabulky prvků by takto zpracované v praxi nestačily, jsou velmi schematické, chybí architektonický názor na detail.

Pro část interiér si Lenka vybrala (zodpovědně) schodišťovou halu, u které by bylo samozřejmě nejzajímavější pozorovat pohled na unikátní schody. Ačkoli oceňuji pečlivost přístupu, myslím, že by si toto téma zasloužilo větší propracovanost – komplexnost. Tyhle teracové dlaždice? U takového domu, to ne ;) Velkorysost!

Úkol, který Lenka Watersová v obou semestrech zpracovala, je mírně řečeno výzvou, kolika témat se dotýká.

Ačkoli mám k výše zmíněným artikulacím výhrady, velmi oceňuji komplexní propracovanost práce a poctivost přístupu. Navrhuji B.

